

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XOboE/6/2022
Identifikačné číslo spisu:	3809204225
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:3809204225.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: Z. G., nar. XX. S. XXXX, zomr. X. J. XXXX, naposledy bytom P., o vymoženie 130,68 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9Er/565/2009, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 27. novembra 2014, č. k. 3CoE/188/2014-81 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .
- III. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- IV. Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 27. novembra 2014, č. k. 3CoE/188/2014-81 (ďalej len „odvolací súd“), prvým výrokom ako odvolací súd návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania zamietol a druhým výrokom potvrdil uznesenie Okresného súdu Prievidza z 23. augusta 2013, č. k. 9Er/565/2009-46 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorým súd prvej inštancie exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, čo do výroku II., podal oprávnený 19. decembra 2014 dovolanie (č. l. 86 - 121), ktorým žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasne navrhol (č. l. 112 - 113) dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a § 243c O. s. p. a čl. 267 tretí odsek Zmluvy o fungovaní EÚ. Podaním z 19. decembra 2014, postúpeným súdu prvej inštancie 23. januára 2015 (č. l. 127), podal oprávnený čo do výroku I. odvolanie (č. l. 128 - 132) a žiadal, aby najvyšší súd, ako súd odvolací, napadnuté uznesenie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané konajúcim zamestnancom (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania treba ako nedôvodný zamietnuť a dovolacie a odvolacie konanie zastaviť.

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. účinného od 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Preto najvyšší súd posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania.

5. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižšej inštancie o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov, a nie o aplikáciu a interpretáciu európskeho práva. Dovolací súd vzhľadom na to návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

6. Lustráciou v registri obyvateľov (č. l. 150) bolo zistené, že povinný zomrel 9. novembra 2017. Následným dopytom v dedičskej kancelárii Okresného súdu Prievidza bolo zistené, že dedičské konanie po povinnom bolo vedené pod sp. zn. 4D/159/2017, a toto bolo uznesením zo dňa 6. apríla 2018, č. k. 4D/159/2017-27, právoplatným 10. mája 2018, zastavené pre nemajetnosť (§ 187 ods. 1 C. s. p.). Dovolací súd podľa povahy exekučného konania a s prihliadnutím na úmrtie povinného skúmal, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať a dospel k záveru, že vzhľadom na to, že voči dedičom po poručiteľovi nie je viac možné viesť exekučné konanie, nemožno naplniť účel exekučného konania, a preto dovolacie konanie podľa § 63 k § 438 ods. 1 C. s. p. zastavil (výrok II.).

7. Najvyšší súd ďalej po predložení veci na rozhodnutie o odvolaní oprávneného skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť.

8. Oprávnený podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho. Najvyšší súd uvádza, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania, a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný podľa § 9 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu (rovnako viď rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013, sp. zn. 3OboE/1/2013 a z 18. júna 2013, sp. zn. 3OboE/25/2013).

9. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. (výrok III.), a to prv, než než zohľadnil úmrtie povinného (primerane bod 6.).

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods.

3 druhá veta C. s. p.). (výrok IV.)

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.